Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

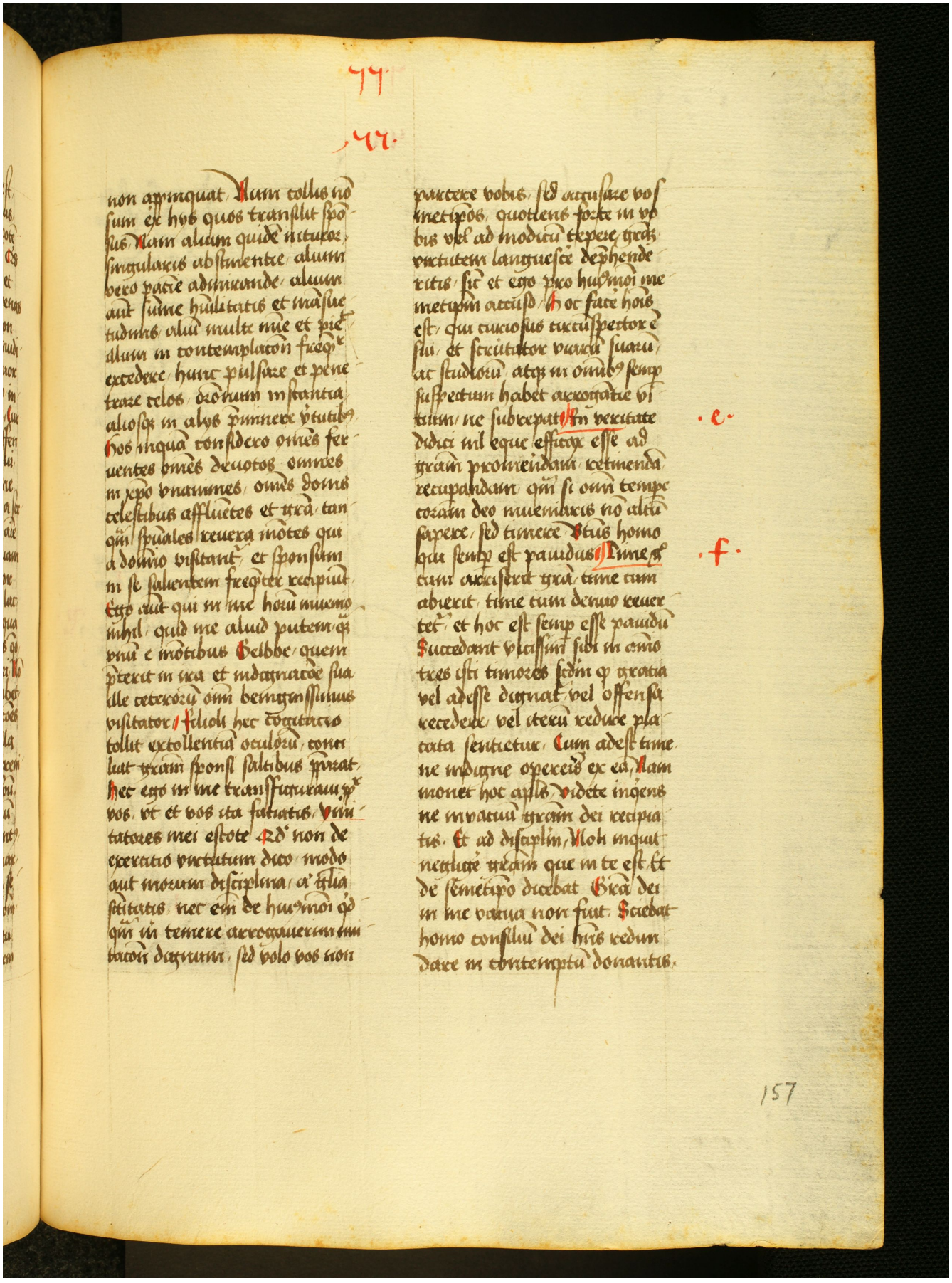

77

77.

non appropiquat. Nam tollus no
sum ex hys quos transtulit spo
sus. Nam aliud quide nitutor
singularis abstinentie aliud
vero patre admirande aliud
aut sume humilitatis et mansue
tudinis aliud multe mie et pie
dium in contemplacon freq[ue]
exercere hunc pulsare et pene
trare celos ardentium instantia
alios[que] in alys punnere vtuti
bus inquā consideco omnes fer
uentes omnes devotos omnes
in xpo vnanimes omnes domus
celestibus affluentes et trā tan
quā spūales reuera motes qui
a domino visitant et sponsum
in se salutem freq[ue]ter recipiut
Ego aut qui in me horū nullum
nihil quid me aliud putem q[uā]
vnū e motibus Belbbe quem
preceat in ira et indignacōe sua
ille retributor omn benignissimus
visitator. Filioli hec loquitur
tollit exaltentia oculoru conci
liat tream sponsi saltibus preat
Hec ego in me transferam ut p[ro]
vos vt et vos ita fruamini. Imi
tatores mei estote q[uo]d non de
exercitio virtutum dico modo
aut morum disciplina a[d] titia
stitutis nec em de hui[us]moi q[uo]d
quā in temere arrogauerim tm
tacon dignum. sed volo vos non
parcere vobis sed accusare vos
metipos quotiens forte in vo
bis vel ad modicu tepere trā
virtutem languescē deprehende
ritis sic et ego pro hui[us]moi me
metipm accuso. Hoc fare hois
est qui curiosus curiospector e
sui et scrutator curaru suaru
ac studoru atq[ue] in omnib[us] semp
suspectum habet arrogantie vi
tium ne subrepat. In veritate
dicit mihi eque effugere esse ad
tream promerendam retinenda
recuperandam quā si omni tempe
rerā deo nuemibus no altu
sapere sed timere. Vtus homo
qui semp est pauidus. Time
rem arcuisset trā time tum
abiecit time tum denuo reuer
tet et hoc est semp esse pauidu
Succedant vtissimi sibi in emo
tres isti timores scām q[uā] tranquilla
vel adesse dignat vel offensa
recedere vel iterū reduce pla
cata sentiatur. Cum adest time
ne indigne operetis ex ea. Nam
monet hoc apls. videte ingens
ne invacuū tream dei recipia
tis. Et ad disciplinā Ioh inquit
nectite trām que in te est. Et
de semetipo dicebat Bica dei
in me vacua non fuit. Sciebat
homo consiliu dei hūs reddum
dare in contemptu donantis.

e.

f.

157